



GYERMEKHÍR



Már búcsúzunk és elmegyünk

Ismét elrepült négy esztendő. Osztályom tagjai nem is olyan régen voltak apró ötödikesek, s mára már gondolkodó, a felnőtt kor küszöbe felé tartó fiatalok. Nyugodt lélekkel engedtem el kezüket, tudom, hogy alkalmasak és készek az önálló döntésekre, a helyes értékítéletre. Sorsuk kiteljesedése rajtuk áll. Nem féltsem őket. Mindannyian készek arra, hogy végigjárják a felnőtté válás útját.

Egyikük utolsó közös filmelmélyünkről írt gondolatait kínálom most Önöknek.

A kegyetlen sors

Az osztályommal néhány hete néztük meg a Sorstalanság című filmet, mely maradandó nyomokat hagyott bennem. Számomra nagyon tragikus és embertelen volt a körülmény a koncentrációs táborokban a II. világháború idején. De ezzel szerintem nemcsak én vagyok így, mert az egész osztály néma csendben nézte végig a filmet.

A Sorstalanság röviden arról szól, hogy Gyurka apukáját munkatáborba hívták. Gyurka elindult Csepelre, és útközben egy rendőr leszállította azokat, akik sárga csillagot viseltek. Gyurka is sárga csillagot viselt, azaz zsidó származású volt. Nagyon sok gyereket és felnőttet gyűjtöttek össze. Utána átadták őket a csendőröknek,

akik elvették mindenüket. Ezután egy vagonba vitték több embertársával együtt, a végcél a buchenwaldi koncentrációs tábor volt.

Már az utazás körülménye is borzasztó volt, nem kaptak inni, enni semmit, amíg oda nem értek.

Ez számomra kegyetlen, hogy emberekkel ilyen „csúnya” dolgokat meg lehet tenni. Hozzáfűzném ehhez, hogy akik ezt tették velük, azok is emberek. Az is igaz, hogy ők csak a munkájukat végezték, parancsot teljesítettek, mert ha ők nem így viselkednek, akkor őket ölik meg.

A táborban dolgoztatták őket, csak annyi ételt kaptak, amennyitől pont életben tudtak maradni, és hogy dolgozni tudjanak. Úgynevezett fejadagnak hívták ezt. Ez is elborzasztó, egyszerűen embertelen.

Ez nekem még mindig fel nem fogható, egy furcsa érzés kavarg bennem.

Az a legnagyobb baj, hogy természetes volt ott, hogy tetvesek, koszosak, betegek, mert olyan helyen, ahol ők voltak, még a kutya sem maradna meg.

Manapság mindenkinek természetes, hogy nagy, kényelmes ágyon alszik, de ott nem volt ilyen. Kb. egy 1 m x 160 cm-es helyen hárman aludtak.

Én csak örülni tudok annak, hogy én ebbe a világba születtem, ahol már nincs ez. Őket, akik akkor éltek, nagyon, tiszta szívből sajnálom, és becsülöm a kitartásukat. Mert voltak olyanok, akik e sanyargató körülmények ellenére is talpon tudtak maradni és megmenekültek.

A film vége felé ott is ez történik, megérkezik az amerikai hadsereg, elviszik azokat, akik megmenekültek ebből a kegyetlenségéből, ezek között volt Gyurka is. A filmben nekem az tetszett – tudom, nem jó szó, hogy tetszett –, akkor így írom: jó volt látni azt, hogy az embertelen körülmények között is Gyurkát biztatta a barátja, hogy: „Fogjuk mi még a Nefelejcs utca flaszerjét taposni.” Ez egy jó példa arra, hogy a remény hal meg utoljára.

Furcsa, tragikus, de a vége jól végződik, mert Gyurka épségben hazamegy. Becsönget a lakásukba, és már nem lakik ott a nevelőanyukája. Ezután becsönget a szomszédba, akik örömmel fogadják, és ott megtudja, hogy a volt inasuk, Sütő úr és a nevelőanyja össze- házasodtak. A film legvége, hogy Gyurka elindul édesanyjához.

Pető Dániel

Természetjáró Gyerekek és Diákok Országos Találkozója

Csillebérc, 2006. július 3–8.

A tanév vége gyermekközösségünkben soha nem jelenti a programok szüneteltetését. A természetjáró találkozóra az általános iskolás korcsoportból két csapatunk, a középiskolások versenyeire egy csapatunk nevezett be.

A hat nap alatt bakancsosaink éjszakai tájékozódási túrán, nappali tájékozódási túrán, elméleti versenyen, városismereti versenyen és teljesítménytúrán vettek részt. A kisebbek

Dudás Diána, Mészáros Virág és Pető Dániel megérdemelt jutalmaikkal



A TEGYOT és a TEDOT tárnoki résztvevői



50 kilométert, a nagyobbak 60 kilométert túráztak a Budai-hegység zegzugos útjain.

Embert próbáló volt ez az egy hét, hiszen nagy meleg fogadott bennünket, s a tét sem volt kicsi. Kik lesznek a legjobbak a találkozóra érkezett közel 300 fő közül? Versenytársaink olyan turisztikai szakosztályokból érkeztek, ahol egész esztendőben – akárcsak nálunk – folyik a turisztikai felkészítés. Elméletben és terepen egyaránt dolgozunk, több esetben szakemberek segítségét vesszük igénybe a felkészülés során.

Örömmel és büszkeséggel töltött el, hogy az eredményhirdetés estéjén kétszer is szólították egyik csapatunkat. Dudás Diána, Mészáros Virág és Pető Dániel az elméleti versenyben és a városismereti versenyben is bronzérmet szereztek. Ez utóbbinál mindössze két ponttal maradtak le az első helyezettől. Ha nem keverednek el a teljesítménytúra során, s így nem hagynak ki egy bóját, akkor összesítettben meg lett volna a hatodik hely, így a huszonhét induló csapat között hetedikként zárták az országos versenyt. Munkánk meghozta gyümölcsét. Másik két csapatunk a középmezőnyben szerepelt. Jövőre még előrébb is végezhetnek.

A szakmai versenyek után sokszínű szabadidős tevékenység várta a gyerekeket: jártunk a Parlamentben, hajókáztunk a Dunán, fizikus tartott előadást újszerű elképzeléseiről. Sportversenyek, kézművesség, a Kárpát-medence természeti értékeiről szóló vetítés, fürdés tette mozgalmassá napjainkat.

Jövőre Eger lesz a helyszíne a versenynek. Mi is szeretnénk ott lenni majd!

Hogy mindenütt otthon legyünk Európában

Tusnádfürdő, 2006. július 9–16.

Januártól érlelődött, szerveződött ez az ifjúsági csereprogram, melyet az Európai Közöségi anyagi támogatásával sikerült megvalósítanunk. Ez volt az első, de remélem, hogy nem az utolsó EU által támogatott projektünk.

48 oldalas pályázati anyagunk elkészítése több hetet vett igénybe. Együttműködtünk a Szlovákiában tevékenykedő Pongrácz Lajos Társasággal és a Romániában működő Gátkötők Egyesületével. Így három

civilszervezet fiataljai találkozhattak egymással az Erdélyben lévő Tusnádfürdőn.

Az idősebb korosztály tagjai talán csodálkozva olvassák soraimat. Miért ad az EU pénzt egy ifjúsági programra? Egyszerű a magyarázat. Ha megismerjük egymást, könnyebben szót érthetünk, s jobban eligazodunk feladataink megoldásában.

Az ifjúsági csere előkészítő hónapjaiban anyagokat gyűjtöttünk az EU-ról és magunkról.

Tusnádfürdőre érve a fiatalok az első pillanattól kezdve véletlenszerűen kialakított csoportokat hoztak létre. Meg kellett találniuk a közös gondolkodás útját, hiszen azonos gondjaik, feladataik voltak. A hagyományos oktatás, előadás helyett a tapasztalati tanulás, az egymástól ellesett megoldási módok kerültek előtérbe. Ezt nevezik interkulturális tanulásnak. Kiktüntetett szerep jutott a kiscsoportokban történő beszélgetéseknek, az egyes országokban meglévő azonosságok és különbségek összehasonlításának (oktatási rendszer, továbbtanulási lehetőségek határon belül és túl, diákönkormányzati munka). A fiatalok maguk jutottak el annak a felismeréséig, hogy több dolog köt össze minket, mint ami elválaszt.

A közösen meghatározott célok csak akkor voltak elérhetők, ha mindenki beletette tudása legjavát. Így készült el táborunk Alkotmánya, a szabadidősávok idejére bevállalt faliújságunk, demokratikus királyságunk fizetőeszköze, a záróest sokszínű kulturális programja, melynek egy-egy műsorszámában a különböző helyről érkezett fiatalok együtt táncoltak, daloltak. Kedves színfoltja volt a búcsúestének, hogy táborunk híre eljutott Vén Árpádhoz, erdélyi magyar költőhöz. Személyes részvételével tisztelt meg minket, s néhány versét el is mondta nekünk.

Egy ilyen találkozó alkalmas arra is, hogy bekukucskáljunk egymás élesekamrájába, megismerjük egymás táplálkozási szokásait. Ezt szolgálta nemzeti vacsoraestünk, ahol a három ország fiataljai saját konyhájuk fogásaival kedveskedtek egymásnak. A halászlé után sztrapacska és székelykáposztát kóstolhattak mindenki.

Tábori programunk nem tervezett, de emlékeztető estje volt, amikor szálshelyünk színpadán a Republic együttes lépett fel. Ingyenesen látogatható koncertjükre mintegy 8 000 érdeklődő

érkezett. Fergeteges hangulat, az egymáshoz tartozás érzése jellemezte az estét. Mi pedig ismét megállapíthattuk, hogy sokadszor járjuk ugyanazt az utat, mint az együttes tagjai.

Rengeteget játszottunk. Számtalan olyan játékot ismerhettek, tanulhattak meg egymástól a fiatalok, melyek Európa egyes országában közkedveltek. Rengeteg nevetés, jókedv kísérte ezeket az alkalmakat, akárcsak a táncitanítás első botladozó lépéseit, melyből fergeteges szirtaki lett a záróestre.

És akkor még nem szóltam Erdély természeti szépségeiről, történelmi értékeiről. A kiutazás közben megálltunk Kolozsváron a Mátyás-szobornál, túráztunk a Tordai-hasadék különös sziklafalai között, emlékkoszorút helyeztünk el a szépen felújított Petőfi-emlékműnél, gyönyörködünk a Gyilkos-tó páratlan látképében, a Békás-szoros fenséges sziklaképződményeiben. Itt találkoztunk egy busznyi magyar turistával, akik között több kedves ismerőst köszönthettünk. Muskovits András túravezetőként igazgatta csoportját, mi pedig a szakadó esőben szívesen szállítottuk lemaradó csoportársaikat a többiekhez. Tetszik tudni, az úttörő ahol tud, segít! Fürödtünk a Szent Anna-tó vizében (úgy tartja a helyi monda, hogy ezért egy esztendővel tovább fogunk élni), medvét lestünk mindenütt, de sajnos nem jött még egy fia maci sem. Hazafelé tartó utunk során Tamási Áron síremlékénél koszorúztunk, s megdöbbenett, hogy micsoda vásári bővítenger fogadja a tisztelegni, emlékezni érkezőt. Korondon kerestük a helyi népművészeti remekeket, de helyette esetenként amerikai bicskát és műanyag fröccsöntött retteneteket láttunk. Mindenkinek vigyáznia kéne népművészeti értékeire! A parajdi sóbánya különös hangulatát fokozta, hogy a belső termék játszótérreket, internetezési lehetőségeket is rejtnek. Múlt és jelen randevúzott itt is.

Egész utunk során látszott, hogy Románia elindult a fejlődés útján. Csinosodnak portái, jobb az áruellátás, mint néhány éve. Ennek ellenére rendkívül sok koldussal találkoztunk. Többsége csupán kenyeret kért tőlünk. Nem volt nehéz a másságot meglátni a fiataloknak. S gyakran előfordult, hogy az úticsomagban kapott kenyér, konzerv a kérő kezekbe került. S aztán tüstént megették azt. Éhesek voltak. Ez a mi fiataljainknak